

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoKR/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119211181
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:3119211181.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiány Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovič, v právnej veci žalobcu: Q. O., R.. XX.XX.XXXX, D. K. XXX/XXX, V., I. D., Č. W., V. Č. W., zast. Mgr. Pavol Riško, advokát, Pribinova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: S. J., R.. XX.XX.XXXX, D. I.V. XXX/XX, XXX XX N. D., V. I. W., zast. JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r.o., Šoltésovej 346/1, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 860 654, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 40Odi/6/2019-121 zo dňa 21. júna 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobcu odmieta.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) prvým výrokom zamietol žalobu. Druhým výrokom priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 191 ods. 1, § 192 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 166e ods. 1, § 166f ods. 1, § 166d ods. 1, a 2, § 166g ods. 3 a 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, § 2390 zákona č. 89/2012 Sb. Občiansky zákoník, § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 03.12.2019 domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer, ktorý odôvodnil tým, že má voči žalovanému pohľadávku, a to z titulu pôžičky, ktorú poskytol žalovanému dňa 26.10.2018 v Ostrave vo výške 300 000,- Kč.

3. Súd skúmal splnenie procesných podmienok. Žalobca je aktívne legitimovaným na podanie návrhu na zrušenie oddĺženia na základe ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR s použitím § 166b ods. 1 písm. b) ZKR (je veriteľom dotknutým oddĺžením, nakoľko jeho pohľadávka zo zmenky je pohľadávkou vylúčenou z uspokojenia). Uznesenie č.k. 38OdK/402/2019-17 zo dňa 19.06.2019 o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 122/2019 dňa 26.06.2019 s účinkami 27.06.2019. Šesťročná lehota na podanie žaloby na zrušenie oddĺženia začala plynúť dňom 28.06.2019. Žalobca podal žalobu dňa 03.12.2019, teda v zákonnej lehote.

Ďalej súd skúmal, či v danom prípade boli naplnené znaky konania dlžníka - žalovaného s nepoctivým zámerom.

4. Medzi stranami vznikol spor o nepoctivom zámere žalovaného ako dlžníka v konkurznom konaní. Žalobca počas prebiehajúceho súdneho konania zdôrazňoval splnenie podmienok na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. e), g) a h) ZKR tým, že žalovaný mal množstvo záväzkov a exekúcií, pričom si pri preberaní ďalších záväzkov musel byť vedomý, že ak v platobnej neschopnosti už nie je, úmyselne sa do nej privádza, aby mohol podať návrh na oddĺženie a dlhov sa „zbaviť“ - z jeho správania pred podaním návrhu teda možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh; keďže dlžník vedel o tom, že majú jeho veritelia proti nemu niekoľko vykonateľných pohľadávok a je na neho vedených už 13 exekúcií na Slovensku, musel sa pri prevzatí záväzku na vrátenie pôžičky od žalobcu spoliehať na to, že požičanú sumu žalobcovi nevráti a tohto dlhu sa „zbaví“ v oddĺžení - zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu teda možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom a súčasne z rovnakého dôvodu je možné podľa žalobcu dovodiť i to, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa; žalovaný nikdy podľa žalobcu nemal zámer poskytnutú pôžičku žalobcovi vrátiť a úmyselne z neho peňažné prostriedky vylákal.

5. V prejednávacom prípade súd dospel k záveru, že v rámci skúmania, či v danom prípade boli naplnené znaky konania dlžníka - žalovaného s nepoctivým zámerom, je potrebné vyriešiť otázku, či došlo k medzi stranami sporu k uzavretiu zápůjčky, resp. pôžičky na sumu 300.000,- Kč, keď žalobca preukazuje nepoctivý zámer žalovaného pri oddĺžení správaním sa žalovaného v súvislosti s pôžičkou od žalobcu.

6. Z formulácie zákonného ustanovenia § 2390 Občianskeho zákonníka rovnako ako z formulácie zákonného ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka („přenechá-li zapůjčitel“, „veritel přenechává“) možno vyvodit, že „smlouva o zápůjčce“ rovnako ako „zmluva o pôžičke“ sú reálnymi zmluvami na rozdiel napríklad od zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka - („Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy.“). Neznamená to, že by išlo o protiklad konsenzuálnej zmluvy, ale je potrebné, aby okrem konsenzu zmluvných strán došlo k reálnemu úkonu - odovzdaniu druhovo určených vecí veriteľom dlžníkovi. Žalovaný v konaní popieral uzavretie „smlouvy o zápůjčce“ so žalobcom, pričom žalobca súdu nepredložil žiadne relevantné dôkazy o odovzdaní finančných prostriedkov vo výške 300.000,- Kč k rukám žalovaného. Zo Smlouvy o zápůjčce zo dňa 31.01.2017 (č.l. 64) a výpisu z účtu č. 2/2017 Fio banka (č.l. 65) má súd preukázané reálne odovzdanie finančných prostriedkov vo výške 300.000,- Kč na účet, ktorého majiteľom je obchodná spoločnosť K.T.&K. Group Czech s.r.o., a nie žalovaný. Žiaden dôkaz o odovzdaní finančných prostriedkov vo výške 300.000,- Kč žalovanému, žalobca nepredložil. Žalobca existenciu zmluvy o pôžičke preukazoval skutočnosťou, že ku dňu podpisu zmenky bola už výška dlhu obchodnej spoločnosti K.T.&K. Group Czech s.r.o. (s poukazom na istinu, jej príslušenstvo a výšku vrátených finančných prostriedkov) vyššia ako 300.000,- Kč, a preto logicky, ak by išlo o ručenie, bola by na zmenke uvedená iná výška dlžnej sumy, teda reálna výška dlhu ku dňu podpisu zmenky. Súd však predložený dôkaz žalobcom o výške dlhu obchodnej spoločnosti K.T.&K. Group Czech s.r.o. ku dňu podpisu zmenky považuje bez ďalšieho za nedostatočný na preukázanie, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalovaný neunesol bremeno dôkazu, že žalovanému poskytol pôžičku - zápůjčku vo výške 300.000,- Kč. Uvedené nič nemení na skutočnosti, že žalobca má voči žalovanému pohľadávku vo výške 300.000,- Kč zo zmenky zo dňa 26.10.2018, žalobca však nepreukázal, že právnym dôvodom vystavenia zmenky bola zápůjčka, resp. pôžička. Je pravdou, že formálnosť, nespornosť a abstraktnosť zmenkového záväzku sú jeho základnými vlastnosťami, a nie je povinnosťou žalobcu záväzok akýmkoľvek spôsobom dokladať a preukazovať. Z tohto dôvodu súd nemá pochybnosť, že žalobca je veriteľom pohľadávky voči žalovanému, čo je predpokladom jeho aktívnej legitímácie v tomto spore. V zmysle ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR však bremeno dôkazu, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer, spočíva na žalobcovi. Ak teda žalobca opiera nepoctivosť zámeru žalovaného od správania sa žalovaného pri pôžičke od žalobcu, musí v prvom rade preukázať, že k pôžičke došlo.

7. Uvádzaný dôvod nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. e) ZKR, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh, žalobca podľa názoru súdu nepreukázal.

8. Žalobca preukazoval dôvod nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. e) ZKR tým, že žalovaný mal množstvo záväzkov a exekúcií, pričom si pri preberaní ďalších záväzkov musel byť vedomý, že ak

v platobnej neschopnosti už nie je, úmyselne sa do nej privádza, aby mohol podať návrh na oddĺženie a dlhov sa „zbaviť“.

9. Žalobcom tvrdené a preukazované skutočnosti nepreukazujú také správanie sa dlžníka pred podaním návrhu, z ktorého by bolo možné usúdiť úmyselné privedenie sa do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh. Zo samotnej skutočnosti, že žalovaný má dlhy voči viacerým veriteľom, ktoré boli judikované, resp. vznikali priebežne od roku 2000 bez ďalšieho neznamená, že sa žalovaný zadlžil, resp. neuhrádzal svoje dlhy riadne a včas, s úmyslom podať v budúcnosti návrh na konkurz a oddĺženie a dlh nesplatiť vôbec (do roku 2006 ani takáto možnosť neprichádzala do úvahy).

10. Zo žaloby a zoznamu pohľadávok správcu (č.l. 15-32), výpisov z obchodného vestníka č. 179/2019 zo dňa 17.09.2019 a č. 186/2019 zo dňa 26.09.2019 (č.l. 34) vyplýva, že pohľadávka S. S. R. zo zmenky z 08.06.2000 a pohľadávka obchodnej spoločnosti OSPEN s.r.o. judikovaná 06.01.2003 vznikli pred rokom 2006; súčasne z nich vyplýva, že dlh žalovaného voči obchodnej spoločnosti Intrum Debt Finance AG Švajčiarsko vzhľadom na rok podania žaloby (podľa sp. zn. konania 2C/155/2005) vo veci samej - rok 2005, musel vzniknúť pred rokom 2006; Q. W., A. N. a C. D. vzhľadom na rok podania žaloby (podľa sp. zn. konania 8C/181/1993) vo veci samej - rok 1993, musel vzniknúť pred rokom 2006.

11. Na základe skutočností uvedených v bode 30.4. odôvodnenia je nelogické tvrdiť, že sa žalovaný úmyselne pripravoval na podanie návrhu na oddĺženie v čase, v ktorom právna úprava takýto návrh nepoznala.

12. Ako vyplýva z bodu 28.1. a 28.2. odôvodnenia, súd vychádza zo záveru, že medzi stranami sporu nebola uzavretá zápujčka, resp. pôžička. Žalobcom tvrdený úmysel žalovaného pôžičkou sa priviesť do platobnej neschopnosti, aby mohol podať návrh na oddĺženie preto neobstojí.

13. Podľa názoru súdu nemožno logicky vidieť úmysel žalovaného priviesť sa do platobnej neschopnosti, aby mohol podať návrh na oddĺženie, ani pri vzniku dlhov voči Sociálnej poisťovni so sídlom v Bratislave za obdobie 1/2008 až 12/2013, Všeobecnej zdravotnej poisťovni v rokoch 2011 až 2019, Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti. a.s. za pitnú vodu v období od 06.09.2018 do 06.06.2019, Českej správy sociálneho zabezpečenia z výkazu nedoplatkov zo dňa 14.06.2019 (bez zistenia obdobia vzniku dlhu) a Slovenskej konsolidačnej, a.s. v rozpätí rokov 1997 až 2000 (vyplývajúci z rozsudku vydaného v konaní sp. zn. 8C/402/1995, t.j. dlh minimálne z roku 1995, prípadne starší), nakoľko dlhy čiastočne pochádzajú z obdobia pred rokom 2006 a súčasne sa jedná o dlhy vzniknuté zo zákonných nárokov štátu voči žalovanému, prípadne dlh za pitnú vodu ako základnú životnú potrebu človeka.

14. Konanie žalovaného teda nemožno posudzovať ako účelové, majúce za cieľ požičať si finančné prostriedky od žalobcu s vopred daným úmyslom podať návrh na konkurz a oddĺženie. Rovnako súd nemal za preukázané, že by sa žalovaný úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že dôkazné bremeno ohľadom skutočnosti, že dlžník sa do platobnej neschopnosti priviedol úmyselne, znáša veriteľ. Na základe uvedeného sa súd nestotožňuje s argumentáciou žalobcu a má za to, že žalobca zákonný dôvod nepoctivého zámeru žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. e) ZKR nepreukázal.

15. Uvádzaný dôvod nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. g) ZKR, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom, žalobca podľa názoru súdu nepreukázal.

16. Žalobca preukazoval dôvod nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. g) ZKR tým, že žalovaný vedel o tom, že majú jeho veritelia proti nemu niekoľko vykonateľných pohľadávok a je na neho vedených už 13 exekúcií na Slovensku, musel sa preto pri prevzatí záväzku na vrátenie pôžičky od žalobcu spoliehať na to, že požičanú sumu žalobcovi nevráti a tento dlh sa „zbaví“ v oddĺžení.

17. Ako vyplýva z bodu 28.1. a 28.2. odôvodnenia, súd vychádzal zo záveru, že medzi stranami sporu nebola uzavretá zápujčka, resp. pôžička. Úmysel žalovaného, pri preberaní pôžičky sa spoliehal na to, že tento dlh bude riešiť konkurzom preto neobstojí.

18. Súd opakovane dáva do pozornosti, že zákonná úprava oddĺženia sa dostala do právneho poriadku Slovenskej republiky s účinnosťou od 01.01.2006 (povolenie oddĺženia so skúšobnou dobou troch rokov a následné oddĺženie), pričom k výraznej zmene - zjednodušeniu právnej úpravy došlo s účinnosťou od 01.03.2017 (oddĺženie bez skúšobnej doby, súčasne s vyhlásením konkurzu). S poukazom na skutočnosti uvedené v bode 30.4. odôvodnenia je nelogické tvrdiť, že žalovaný sa spoliehal na to, že dlhy preberané v čase, v ktorom právna úprava nepoznala oddĺženie, tieto dlhy bude riešiť konkurzom. S poukazom na bod 30.7. odôvodnenia, pri dlhoch vzniknutých zo zákonných nárokov štátu voči žalovanému, prípadne dlh za pitnú vodu ako základnú životnú potrebu človeka, súd nepoctivý zámer žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. g) ZKR nevidel.

19. Na základe uvedeného sa súd nestotožnil s argumentáciou žalobcu a mal za to, že žalobca zákonný dôvod nepoctivého zámeru žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. g) ZKR nepreukázal.

20. Uvádzaný dôvod nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa, podľa názoru súdu nebol rovnako preukázaný.

21. Žalobca preukazoval dôvod nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR tým, že žalovaný nikdy nemal zámer poskytnutú pôžičku žalobcovi vrátiť a úmyselne z neho peňažné prostriedky vylákal. Žalobca mal za to, že v dobe prevzatia záväzku na vrátenie pôžičky vo výške 300.000,- Kč, ktorá bola zabezpečená zmenkou vystavenou žalovaným, žalovaný nemal skutočne zámer poskytnuté peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť.

22. Ako vyplýva z bodu 28.1. a 28.2. odôvodnenia, súd vychádzal zo záveru, že medzi stranami sporu nebola uzavretá záväzok, resp. pôžička. Úmysel žalovaného pri preberaní pôžičky spoliehať sa na to, že tento dlh bude riešiť konkurzom preto nemôže obstáť, keď nie je preukázané, že k pôžičke vôbec došlo. Zo žiadnych skutkových tvrdení žalobcu nemožno vyvodiť záver, že žalovaný mal snahu poškodiť žalobcu ako svojho veriteľa. Skutočnosť, že žalovaný zvýhodnil niektorého veriteľa a poškodil žalobcu, preukázaný nebol.

23. Na základe uvedeného sa súd nestotožnil s argumentáciou žalobcu a mal za to, že žalobca zákonný dôvod nepoctivého zámeru žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR nepreukázal.

24. V konaní neboli tvrdené ani preukazované žiadne dôvody, pre ktoré by súd v súlade s ustanovením § 166g ods. 3 ZKR mal prihliadať na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u žalovaného prísnejšie, alebo miernejšie. Aj v prípade, že by boli dôvody prihliadať na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u žalovaného prísnejšie, na vyššie uvedených úvahách súdu by to nič nezmenilo.

25. Vychádzajúc z vyššie prezentovaných a uvedených úvah dospel súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno splnenia podmienok pre zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného. Súd nemal preukázané nepoctivé konanie žalovaného, ani úmysel poškodiť veriteľov. Vyhodnotením dôkazov dospel súd k záveru, že žalobca nepreukázal dostatočným spôsobom existenciu zákonných dôvodov na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. Súd preto žalobu zamietol ako podanú nedôvodne.

26. O trovách konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, pretože bol žalovaný v konaní plne úspešný, keďže súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, priznal mu voči neúspešnému žalobcovi právo na plnú náhradu trov konania.

27. Proti tomuto rozhodnutiu podal blanketové odvolanie žalobca dňa 27.07.2022, v ktorom uviedol, že proti rozsudku podáva v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bude vzhľadom na plánovanú dovolenku odôvodnené do 15 dní.

Dňa 8.8.2022 žalobca doplnil odôvodnenie odvolania. Uviedol, že odvolanie podáva z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Nestotožnil sa s bodom 28. odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia. Závery súdu vzhľadom ako nesprávne, pretože - odkázal na svoju argumentáciu v konaní pred súdom, keď poukázal na to, že súd nesprávne preniesol dôkazné bremeno na žalobcu, aj keď v prípade zmeniek je dôkazné bremeno na dlžníkovi - teda na žalovanom;

- súd opomenul skutočnosť, že „zdôvodnenie“ žalovaného, že nepodpísal zmenku v súvislosti s pôžičkou od žalobcu (ako fyzická osoba), ale ako údajné zaistenie záväzku právnickej osoby, sa objavuje ako účelové novo vykonštruované tvrdenie až v konaní pred súdom, ako jediná možná obrana proti skutočnosti, že žalovaný si požičal ako fyzická osoba sumu 300.000,- Kč a na zaistenie vystavil zmenku, a nemal žiadne dôkazy ani argumentáciu, ako túto skutočnosť vyvrátiť.

V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že pohľadávku 300.000,- Kč z titulu pôžičky a zmenku prihlásil do konkurzného konania žalovaného, keď v tomto konaní pohľadávka ani jej titul neboli ani správcom ani žalovaným ako úpadcom popreté. Uviedol, že prihlášku pohľadávky podal v septembri 2019, a túto pohľadávku žalovaný fakticky žalovaný uznal.

Žaloba zo strany žalobcu, ohľadom nepoctivého zámeru žalovaného, bola podaná až na konci roku 2019 a nová argumentácia žalovaného, že sa nejedná o jeho osobnú pôžičku sa začína objavovať až v roku 2020 vo vyjadreniach k žalobe.

Z okolností a postupu žalovaného je teda možné vyvodiť, že ide len o účelovú a novo vykonštruovanú argumentáciu, ako „vyvrátiť“ skutočnosť, že pôžička bola reálne poskytnutá a zaistená zmenkou vystavenou zo strany žalovaného. Hore uvedené potvrdzuje, že súd nesprávne zistil skutkový stav a na základe zisteného skutkového stavu nesprávne vec posúdil po právnej stránke.

Z okolností prípadu je potom možné vyvodiť aj nepoctivý zámer žalovaného nesplatiť/nevrátiť pôžičku, keď v dobe jej prijatia mal mnoho iných (exekvovaných) záväzkov, a fakticky tak ani nemal možnosť peniaze vrátiť.

Mal za to, že argumentácia súdu o tom, či žalovaný mohol alebo nemohol v čase prijatia pôžičky kalkulovať s prípadným oddĺžením, je nezmyselná a špekulatívna. Sám súd v bode 31.4. rozsudku uviedol, že „zákonná úprava oddĺženia sa dostala do právneho poriadku Slovenskej republiky s účinnosťou od 01.01.2006 (povolenie oddĺženia so skúšobnou dobou troch rokov a následné oddĺženie), pričom k výraznej zmene - zjednodušeniu právnej úpravy došlo s účinnosťou od 01.03.2017 (oddĺženie bez skúšobnej doby, súčasne s vyhlásením konkurzu).“

Pokiaľ ale pôžička bola poskytnutá dňa 26.10.2018 (a v ten deň bola vystavená zmenka), tak pokračovanie bodu 31.4. rozsudku - „S poukazom na skutočnosti uvedené v bode 30.4. odôvodnenia je nelogické tvrdiť, že sa žalovaný sa spoliehal na to, že dlhy preberané v čase, v ktorom právna úprava nepoznala oddĺženie, tieto dlhy bude riešiť konkurzom.“ potvrdzuje absolútne nesprávne závery súdu, založené na nesprávnom zistení skutkového stavu.

Súd ako záväzky, ktoré sú preberané s úmyslom riešiť ich prostredníctvom konkurzu, vyhodnocuje predchádzajúce (už exekvované) záväzky žalovaného, čo je samozrejme nesprávne a nebolo predmetom žaloby. Žalobca tvrdil a naďalej trvá na tom, že záväzkom, ktorý žalovaný nemienil splatiť (ani reálne už nemohol s ohľadom na exekúcie na jeho majetok) a vysoko pravdepodobne počítal s tým, že sa záväzku „zbaví“ prostredníctvom oddĺženia (ktoré v tej dobe samozrejme právny poriadok už poznal), bol záväzok z pôžičky vo výške 300.000,- Kč, ktorý žalovaný na seba prevzal dňa 26.10.2018. Má za to, že okolnosti prípadu i nasledovný postoj žalovaného v konkurze (uznanie záväzku) uvedené potvrdzujú. Súd tak vec posúdil nesprávne po právnej stránke.

S ohľadom na uvedené preto požiadal odvolací súd, aby rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 40Odi/6/2019, zo dňa 21.6.2021 zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

28. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za správne.

Zastával právny názor, že keď žalobca, resp. jeho právny zástupca zahlásil blanketové odvolanie bez vymedzenia a odôvodnenia odvolacích dôvodov, ide o vadu podania spočívajúcu v absencii odvolacích dôvodov, ktorá ak je odstránená po uplynutí lehoty na podanie odvolania sa stáva vadou neodstrániteľnou, a teda ak má odvolanie neodstrániteľnú vadu, odvolací súd takéto odvolanie v zmysle § 386 písm. d) CSP odmietne. V tomto smere poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 05.1.2019, s. zn. IV. ÚS 90/2019.

Preto s poukazom na vyššie uvedené žiadal, aby odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol podľa § 386 písm. a) a aj písm. d) CSP, keďže toto bolo podané na súd po uplynutí 15-dňovej lehoty a zároveň

nemalo náležitosti podľa § 363 CSP, keď v zhlásenom odvolaní absentovali odvolacie dôvody a ich odôvodnenie, pričom uvedený dôvod, že odôvodnenie odvolania bude podané s ohľadom na plánovanú dovolenku do 15 dní, keď právny zástupca mohol podať odvolanie už od 11.07.2022, kedy mu bol rozsudok doručený, nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, ktorý by zabránil žalobcovi uplatňovať si v konaní svoje práva. Zároveň žiadal, aby žalobca bol zaviazaný zaplatiť mi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

29. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku, v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 40Odi/6/2019-121 zo dňa 21. júna 2022, je potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. d) CSP, nakoľko nemá náležitosti podľa § 363 CSP.

30. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

31. Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

32. Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

33. Podľa § 373 ods. 1 CSP, ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

34. Podľa § 386 CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak

a) bolo podané oneskorene,

b) bolo podané neoprávnenou osobou,

c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo

d) nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

35. Odvolací súd poukazuje na to, že odvolacie dôvody sú v zmysle ustanovenia § 363 CSP obligatórnou náležitosťou každého odvolania, pričom zákon odvolacie dôvody taxatívne vymedzuje v § 365 ods. 1 CSP. Odvolateľ je povinný vo svojom odvolaní uviesť niektorý, alebo viaceré, z odvolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 CSP, aby bolo zrejmé, z akých dôvodov považuje napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne. Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

36. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie (ani odvolací súd) odvolateľa nikdy nevyzýva (§ 373 ods. 1 posledná veta CSP). To platí aj v prípade, ak odvolanie žiaden odvolací dôvod neobsahuje. Samotné odvolacie dôvody môže pritom odvolateľ meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Žalobca v podanom odvolaní žiadny odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP neuviedol a tento nemožno vyvodiť ani z obsahu odvolania. V danom prípade teda nie je zrejmé, čím žalovaný podané odvolanie odôvodňuje, resp. z akých dôvodov považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za nesprávny, pričom zákonná úprava neumožňuje, aby bol odvolateľ vyzvaný na odstránenie vady odvolania v podobe doplnenia odvolacích dôvodov (§ 373 ods. 1 posledná veta CSP). Pre absenciu odvolacích dôvodov v odvolaní žalobcu, ako neodstrániteľnej vady odvolania, nemôže odvolací súd v odvolacom konaní pokračovať tak, že by o odvolaní meritórne rozhodol. Pokiaľ odvolanie

po uplynutí odvolacej lehoty neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod a tento nemožno z obsahu odvolania vyvodíť, odvolací súd bez ďalšieho odvolanie odmietne podľa § 386 písm. d) CSP, keďže absencia relevantného odvolacieho dôvodu je vadou odvolania, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s.)

37. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. d) CSP, nakoľko nemá povinné náležitosti podľa § 363 a pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

38. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 90/2019 zo dňa 05.11. 2019, v ktorom uviedol, že „relevantná právna úprava neumožňuje súdu vyzvať stranu sporu na doplnenie chýbajúcich náležitostí odvolania spočívajúcej v absencii konkretizácie odvolacieho dôvodu a zároveň neumožňuje strane sporu meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie po uplynutí lehoty na podanie odvolania“. Z uvedeného vyplýva, že v zmysle § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podanie žalobcu doručené súdu dňa 09.08.2022, označenému ako „Odôvodnenie odvolania“, bolo doručené až po uplynutí lehoty na odvolanie, ktorá skončila 26.07.2022.

39. Odvolací súd, s ohľadom na vyššie uvedené, odvolanie žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 40Odi/6/2019-121 zo dňa 21. júna 2022 v zmysle § 386 písm. d) CSP odmietol.

40. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

41. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).